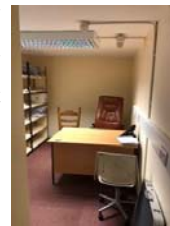

Šimon Michl, 74 South Mall Business Centre, Irsko

Ve druhém ročníku studia na střední škole jsem se dozvěděl, že pro studenty s dobrým prospěchem se o prázdninách ze třetího do čtvrtého ročního vyskytne příležitost jet na měsíc do zahraničí pracovat na stáž. Už v té době jsem věděl, že takovou příležitost si nemůžu nechat ujít. Kvůli covidu se termín stáže opozdil, ale díky mojí škole, Vyšší odborné a Střední průmyslové škole elektrotechnické a programu Erasmus +, nastal po maturitě čas vyrazit na čtyři týdny do Irska do města Cork.

Pracoval jsem v centru města ve firmě 74 South Mall Business Centre. Firma zaměřuje především na klienty, kterým poskytuje finanční rady. Klient například dá nějaké peníze a oni je za něj investují do různých fondů. Mé hlavní úkoly byly hledat internetu různé informace a telefonování klientům. Nejvíce mi dalo telefonování s protože jsem se musel nebát komunikovat s lidmi a také jsem jim musel rozumět co mi telefonu, který nebyl zrovna extra kvalitní. Dostal jsem seznam s telefonními čísly a Já jsem měl za úkol obvolat všechny tyto lidi a zeptat se jich, jestli se nechtějí sejit s jedním z mých šéfů na osobní schůzku, kde jim může poskytnout rady s financemi. Ve firmě jsem měl dva šéfy, kteří byli vedoucí celé firmy. Dále zde pracovali čtyři lidé na plný úvazek. Všichni byli z Irska. Nejpočetnější skupina zaměstnanců jsme byli my stážisté. V jednu chvíli nás tam dohromady bylo osm. Všichni byli moc příjemní a kdykoliv jsem potřeboval s něčím poradit, mohl jsem za kýmkoliv přijít a oni mi rádi poskytli pomoc.

se
firmě
po
klienty,
říkali po
jmény.

Ubytováný jsem byl v rodině, kde paní s pánem měli dvě děti. Obě byly naštěstí dospělé a kluk dokonce starší než já. Měl jsem pokoj sám pro sebe, takže jsem měl soukromí, kolik jsem jen potřeboval. Co se týče jídla, tak hned po příjezdu mi paní řekla, že cokoli je v lednici, tak si můžu vzít a dát si co potřebuju. Toto od ní bylo velice hezké a cítil jsem se víc jako doma. Snídaně a obědy jsem si vždy tedy dělal sám. Co mě překvapilo bylo to, že v Irsku je hlavní jídlo večere a ne oběd, takže většina lidí má k obědu jen sandwich. Do práce jsem každý

den musel dojíždět autobusem. MHD v Irsku je oproti Česku dost drahé, takže jsem byl velice vděčný že všechny tyto náklady jsem měl pokryté z grantu. Grant také pokryl ubytování, stravování, kapesné i letenky. Ve volném čase jsme s kluky většinou přes týden procházeli město a o víkendu jezdili na různé výlety. Viděli jsme například Mizen Head, Kinsale, Cobh nebo jsme dokonce stopem vyrazili na 30 km vzdálenou pláž.

Před odjezdem jsem se připravoval v OLS na svůj pobyt. Dělal jsem různá cvičení, která by mi měla pomoci zlepšit si angličtinu. Osobně jsem tento kurz moc neocenil, jelikož jsem si angličtinu tímto způsobem rozhodně nezlepšil, ale bylo to nutné. Dále byla příprava i ve škole.

Stáž jako takovou hodnotím naprosto kladně. Zažil jsem spoustu věcí, poznal nové lidi a naučil jsem novým dovednostem. Co bych doporučil je rozhodně nebát se bavit s lidmi i třeba na autobusové zastávce. Irové jsou velice milí lidé a nemají problém se s vámi dát do konverzace o čemkoliv. Pokud máte možnost absolvovat stejný pobyt jako jsem absolvoval já, tak do toho nebudete litovat.